OSTROROGI JELEN

KAZALO:

KAZALO:..... 2
UVODNIK..... 2
UVODNIK..... 3
STEGOVODSKA..... 4
ZVEZDNATO NEBO 7
BURMA 9
IZHOD RISOV V VIŠNJO GORO 12
1.SRNJAŠKI IZHOD V LETU 2008/2009..... 12
Kako sta se rodila Romeo in Julija..... 13
LONČEK KUHAJ 14
Ta veseli dan ali VOČE najde hišo za četino zimovanje..... 15
Skavtski tečaj kitare na Brezovici 19
»KROHOT V DŽUNGLI« 21
IZUSTEK..... 22
KAJ SE BO DOGAJALO V OJ?..... 23
ZA BISTRE VOLČJE GLAVE 24

OSTROROGI JELEN je glasilo skavtskega stega Ostrorogi jelen. Številka, ki jo imate v roki, je druga v skavtskem letu 2008/2009. Za to številko je vse skupaj zbrala urednica Zgovorna srna, tehnično pa je uredil strani Prijazni jastreb. Desni roki sta bili za motivacijo in pomoč med drugimi tudi Trmasti jastreb in Družabna srna. Slikice na naslovnici in uganko na zadnji strani so prispevali volčiči in volkuljice.
Za ceno te številke se je treba pogajati z glavno urednico, za člane stega Brezovica 1 pa je brezplačna.
E-mail uredništva je ostrorogovci@gmail.com ali pa zabica16@gmail.com. Članke pošljite čim prej po dogodku, ko so zanimive zgodbice in dogodki še sveži.
Veselimo se že vseh vaših konstruktivnih kritik, še bolj pa vašega sodelovanja.
Februar 2009

UVODNIK

Ojla!
Pred sabo imaš drugo številko Ostrorogega Jelena. Malo pozno, a bolje kot da je sploh ne bi bilo. Da pa načrtovana tretja številka ne bo zamuja, te prosim, da mi do konca zimskih počitnic (28.02.2009) pošlješ na zabica16@gmail.com, oziroma kako drugače posreduješ svoje članke.
Ko skozi okno opazujem sneg, se spomnim vseh mogočih zimskih aktivnosti – smučanja, sankanja, kepanja, gradnje iglujev, zimovanj. A kaj kmalu se spomnim: smučanje se mi sploh ne zdi več varno, od kar lahko beremo o vse več poškodovanih. Ko sem se nekoč kepala, sem dobila malo tršo kepo v obraz. Vprašala sem se, ali je sploh še varno iti ven v tem snegu. In odgovor je da, če se vsi »udeleženci« zavedajo, da na snegu niso sami. Torej, da ne bo nesreč in nepotrebnih poškodb – ko si zunaj, pazi nase in na druge!
Se beremo kmalu (če boste pošiljali članke!)!

Zgovorna Srna

STEGOVODSKA

Kaj dogaja v motorju z notranjem izgorevanjem?

Vsaj trikrat na leto se v našem stegu razveselimo stegovega glasila Ostrorogi jelen. Skozi našo 19 letno zgodovino stega se je tako nabralo že veliko številk OJ-ja za katere je skrbelo veliko urednikov. Celo sam se najdem na tem seznamu urednikov, a od takrat je že kar nekaj časa in tako je medtem tudi že kakšen volčič zrasel v klanovca. In morda je prav letošnja urednica OJ-ja ta klanovka. Biti urednik pomeni, da moraš obvladati kup veščin, da spraviš vse zapisano in poslikano v tak papir, kot ga imaš v roki. Za tem pa stoji poleg urednika še nekaj pridnih skavtov. Tudi tisti, ki si upajo napisat kakšen članek. Članek namreč lahko napiše vsak. Zato le pogumno in poskrbi, da bo naš OJ še debelejši. Urednica me je prosila naj napišem nekaj o stegovodstvu. Pa sem rekel, da poizkusim.

Stegovodja. Verjetno je že kdo slišal kaj o tem. Stegovodja, kot že ime pove, je nekdo, ki je vodja stega. V našem stegu imamo dve stegovodji. To sta Barbara Seničar – Družabna srna in Peter Čepon - Vzdržljivi buldog. Stegovodja skrbi za to, da vse poteka tako, kot smo si voditelji začrtali ob začetku leta ali pa že pred več leti in imamo to zapisano v načrtih, ki jim rečemo strateški, projektni in vzgojni načrt. Stegovodja skrbi tudi da se voditelji dobro razumemo in da skavti Brezovica 1 dobro sodelujemo v našem okolju.

Ali rečeno bolj po domače, SKVO (skupnost voditeljev) je en velik motor z notranjim izgorevanjem, ki žene steg naprej in naprej. Stegovodja pa je tam zato, da ob pravem času vžge iskro, da se lahko notranja energija pretvori v mehansko energijo...

Skratka v tem motorju je kar nekaj cilindrov, ki pridno vrtijo vse gibljive dele našega stega. Imamo finančnika, ki skrbi za denarno poslovanje, zato da lahko izvedemo kakšno Divjo Jago ali izpeljemo Prešernovanje ter da so naši tabori malo ceneje in če kaj ostane se

zgodi tudi, da imamo ogrevano skavtsko sobo (kurimo plin). Če obljubite, da našega finančnika ne boste okradli, vam zaupam, da je to vsem dobro znana Darja Hozjan pri volčičih pa poznana kot Akela.
Seveda ta naš šestnajst valjni motor sestavlja še gospodar, ki skrbi za skladišče in skavtsko sobo. Če si postaven skavt pa si pri njemu lahko sposodiš tudi kanu, s katerem odpelješ kakšno fejst skavtinjo na romantičen izlet po Ljubljanici. Tako bo za vse tehnične rešitve tvojega romantičnega zmenka pravi naslov Matevž Kušar ali pa kakšen od njegovih pomočnikov.

Veliko opravka ima naš steg tudi z novinarji. Radi nas pokličejo z radija Orion in takrat na telefonski klic odgovori Špela Zalaznik, ki vestno skrbi, da se kakšen naš članek znajde tudi v Barjanskem listu.
Verjetno ste že vsi slišali za http://brezovica1.skavt.net (ja to stoji tam kjer preživiš preveč časa). Vse slike iz skavtskih dogodkov, podatke in obvestila boš našel na tej spletni strani za katero skrbi Simon Repar.
Za čisto gorivo pa poskrbita naša duhovna asistenta in izkušena skavta Janez Mihelčič in Janez Novak. Brez njune pomoči bi motor in ostali mehanizmi že zdavnaj »zaribali«!

Morda ste že slišali, da se dvakrat na leto na enem mestu zberejo predstavniki vseh stegov. Tam imajo nek svet združenja, lahko bi rekli tudi skavtski parlament, kjer odločajo o pomembnih rečeh našega združenja - ZSKSS. V tem mandatu sta izvoljena delegata za steg Ostrorogega jelena Mateja Repar in Matej Balantič.

Marko Metljak in Tadeja Japelj sta zaposlena v tajništvu, Maruša Zorc zastopa skavte v Župnijskem pastoralnem svetu, Peter Mlinar pa skrbi za posebne stegove akcije.

Koliko sem že napisal pa še zmeraj nisem vseh omenil. Tu je še nekaj voditeljev, ki so vedno pripravljeni poprijeti za vsako stvar. Dolgoletni voditelj Divje jage Aljaž Ogrin, novopečeni skvojevec Franci Rotar, občasno pa nam pomaga tudi Darja Lušina ali pa kakšen bivši voditelj in tako naš motor postane že dvajset valjni.

Stegovodji pa se morata poleg v svojem valju iskriti tudi za ostale valje, da le te složno in brez okvar vrtijo menjalnik in nato tudi kolesa našega stega.
Kdo je pa menjalnik? Mogoče popotniki, ki so tehnični v vaši veji? Razmislite.

Morda se je celo kdo vprašal kaj pride iz izpuha. Ne to niso nevarni in okolju škodljivi plini, to je čisto pravi in edinstveni skavtski duh.

Sem že omenil da so vsi ti voditelji tudi tisti, ki vam piskajo na ušesa na skavtskih srečanjih. Pa ne za to, da bi vse odgnali domov, ampak skrbijo, da bi prav ti rad prišel na skavte.

Šele ko si voditelj začutiš kako lepo je, da si postav skavt.
Se vidimo med voditelji. ☺

Peter Čepon – Vzdržljivi buldog

ZVEZDNATO NEBO

Ni lepšega kot se ozreti v jasno nočno nebo polno zvezd in utrinkov. Tudi sama velikokrat gledam zvezde in so mi zelo zanimive. Zato sem se odločila, da na kratko opišem tri najbolj znana ozvezdja.

ORION:

V starogrški mitologiji je bil Orion visok, postaven mož, sin boga morij Pozejdona. Grški pesnik Homer ga je v Odiseji opisal kot velikega lovca, oboroženega z bronasto gorjačo. Čeprav je bil vešč lovec, ga je usmrtil droben škorpijon, nekateri pravijo, da zaradi domišljavosti.

Na nebu je Orion na nasprotni strani neba kot Škorpijon; vsako noč, ko lovec zaide za obzorje, škorpijon prileze na nebo.

Orion lahko vidimo novembra, decembra, januarja, februarja in marca.

MALI MEDVED

Mali medved je starogrško ozvezdje, ki predstavlja Ido, eno izmed limf, ki so vzgajale boga Zevsa, ko je bil še otrok.

V malem medvedu leži severni nebesni pol s Severnico (v konici repa).

Na nebu je celo leto.

Po starogrški mitologiji so Zevsa ob rojstvu skrili pred morilskim očetom Kronosom v votlino na otoku Kreta. V njej sta ga vzgajali in dojili nimfi Adrestea in Ida. V zahvalo ju je Zevs postavil na nebo kot ozvezdji Velikega in Malega medveda.

VELIKI MEDVED

Veliki medved je eno najbolj znanih ozvezdij in je dobro vidno na severnem nebu. Sedem njegovih zvezd sestavlja Veliki voz. Samo ozvezdje je seveda veliko večje – tretje po velikosti.

Tudi Velikega medveda najdemo na nebu čez celo leto.

Če vas zanima še več o zvezdah si lahko preberete v knjigi Vesolje založbe Mladinska knjiga, ki si jo lahko izposodite tudi v knjižnici. Notri je opisano veliko ozvezdij in zelo veliko lepih slik. Torej če imate ob večerih čas in če je lepo vreme se odpravite ven in opazujte zvezde, morda pa opazite še kakšen utrinek in si kaj zaželite.

Rahločutna Srna

BURMA

Lahkih nog naokrog
Popotovanje dveh brezovških skavtov po Burmi (Mjanmaru)

Ste si želeli kdaj vrniti nazaj v preteklost? Ste želeli izkusiti kako so ljudje živeli nekoč, ko še ni bilo televizije, računalnika in telefona v vsaki hiši oziroma danes že kar v vsakem žepu? Sama sem si dostikrat to samo predstavljala, nisem si pa mislila, da mi bo nekoč uspelo to tudi praktično izkusiti v zelo zanimivi, bogati in hkrati revni državi – BURMI!

Burma je največja država v jugovzhodni Aziji. Njena desna soseda je Tajska, na levi pa meji tudi z Indijo. Večina ljudi, ki jih srečam, komaj ve da Burma obstaja, kaj šele da bi vedeli kje je. Preden sem po 13-ih urah letalskih letov pristala v glavnem mestu Yangonu, sem o Burmi vedela le, da je deseta najrevnejša država na svetu, da na meji s Tajsko zadnje pol leta streljajo na domačine zaradi »napačne« vere in kulture, da so se tam dogajale največje demonstracije budistov eno leto nazaj in da je maja 2008 ciklon več kot 100.000 ljudi umrlo v ciklonu. Res je, ti štirje podatki so bili vse kar je opisovalo državo, katero sem se skupaj z Nemirnim jelenom odločila obiskati in raziskati novembra 2008.

Že v prvih štirih dneh hoje po burmanskih hribih in dolinah na severu države sva videla, da so ljudje kljub neverjetni zaostalosti nadpovprečno veseli, dobri in preprosti. Poleg tega sta ustrezna pridevnika še suhi ter pridni. Več kot 70% ljudi v Burmi se ukvarja s kmetijstvom, kloščarjev in pijancev ni nikjer videti, povsod (razen ob glavni ulici v glavnem mestu) živijo v kočah iz bambusa in trsja, prehranjujejo pa se v glavnem z rižem in kar pač pride zraven. Riž namreč predstavlja 50% pridelka v celotni državi. No, dokler nisem enega meseca preživela v Burmi, nisem vedela koliko mi pomeni meso in kruh. Kruh sem tako pogrešala, da sem se kar dostikrat spomnila na naše horjulske skavte. ☺

Posebnost v Burmi je tudi politični sistem, in sicer, imajo vojaško diktaturo. To zgleda tako da je namesto predsednika nek general, zraven njega pa v »vladi« sedi še 11 drugih vojaških oficirjev, ki odločajo o prav vsem v državi. Pomembnejše ustanove in tiste šole, ki obstajajo so vojaške. Veliko dajo na numerologijo in astrologijo. Ena zanimiva zgodba je recimo, da se je leta 1987 diktator odločil, da je »sedanji denar ničvreden« in rekel, da od »jutri naprej velja nova valuta in novi bankovci po 15, 45 in 75.«. Večina ljudi (tisti, ki niso imeli vez v vojski) je bankrotirala. Druga pa, da je diktator leta 2006 preselil glavno mesto nekam v sredino države v puščavo, ker so mu astrologi tako svetovali, saj bi v nasprotnem primeru izgubil moč in oblast. Tega mesta nisva mogla obiskat, ker je zastraženo in za popotnike prepovedano.

Prav posebna izkušnja pa so bili trije dnevi na jezeru Inle med pravimi »mostiščarji«. Kdor je bral knjigo o Ostrorogem jelenu je vožnjo s čolnom med plavajočimi vrtovi in hišami na 15-metrskih kolih še prav posebej doživljal. Sem bila prav hvaležna, da sem bila pred Sibasto prisiljena prebrat to zgodbo, ki zaznamuje naš steg, saj si sedaj lahko v živo predstavljam kako je izgledalo Barje nekaj tisoč let nazaj.

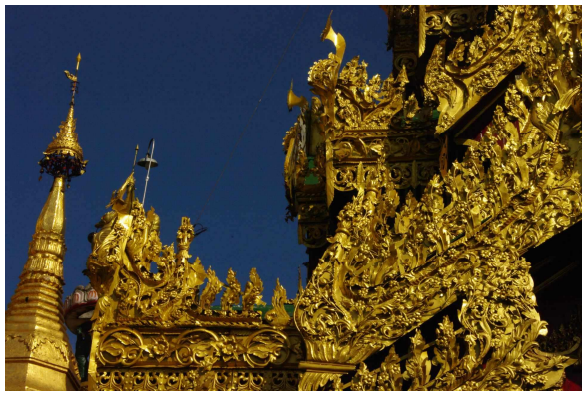

Skratka, za konec lahko dodam še, da sem videla največji kup opek na svetu, drugi največji zvon, najdaljši tikov most na svetu in največjo budistično pagodo (tempelj). Videla sem kako raste devet vrst riža, sezam, arašidi, kako pridelujejo zlate lističe, kako izdelati domačo kitaro… Skratka zelo pester košček sveta je tale Burma in splačalo se jo je it pogledat.

PS za tiste, ki ste zamudili potopisno predavanje na januarskem skavtskem petku: Vabljeni **v Gasilski dom Brezje v nedeljo 15. februarja 2009 ob 15h** *na ponovitev potopisnega predavanja.*

Barbara Seničar – Družabna srna
Slike: Tilen Tehovnik – Nemirni jelen

IZHOD RISOV V VIŠNJO GORO

Na izhod smo šli 24.1.2009 z vlakom v Višnjo Goro. Ob 9:00 smo se zbrali na železniški postaji v Ljubljani in se kmalu odpeljali. Tam smo že na začetku malo več hodili saj smo šli najprej k napačni cerkvi vendar smo kmalu prišli do prave cerkve, kjer je bilo tudi župnišče. Tam nas je že čakal tamkajšnji župnik in nam predal ključe od dvorane, ki je bila zraven župnišča. Najprej smo si skuhali kosilo, nato pa se odpravili po mestu (vasi). Ko smo se vrnili smo šli igrat fuzbal zvečer pa smo pozno v noč igrali enko in šli spat. Zjutraj smo se najprej zbudili (nekateri so imeli tudi telovadbo) nato pa šli jest. Šli smo k maši in na koncu še pospravili dvorano, da je bila kot iz škatlice in se dne 25.1.2009 ob 14:00 odpravili na vlak.

1.SRNJAŠKI IZHOD V LETU 2008/2009

SOBOTA

Torej...zbrali smo se ob pol desetih pred cerkvijo v Polhovem Gradcu. Z nekaj obveznega zamujanja, saj so nekateri (z mojo malenkostjo) mislili,da imamo šele ob desetih....kakorkoli začeli smo z molitvijo. Potem smo na nekakšnem odru čakale, da ministranti zaključijo svoje srečanje v sobi kjer naj bi bil naš prostor. Tamkajšnji bogoslovec Branko nas je pozdravil in ker smo ga iz čiste vljudnosti začele vikati ja začel govoriti kako smo razgledane in da ga pod nobenim pogojem ne smemo vikati in bla bla gor in bla bla dol Potem pa je vprašal našo Nežo koliko let bi mu prisodila. Neža ni vedela da je star okoli 25 let in mu je dala 10 let več. Bil je vidno užaljen in nam je povedal da mu do te starosti manjka še 10 let. Potem je odšel. Srne pa smo se zamislile nad svojo vljudnostjo...:) Spet smo se "zavlekle" na tisti oder in kartale. Spoznale smo župnika in se potem nastanile v prijetni sobici z oknom :) Skuhale smo najboljšo skavtsko hrano ki jo lahko pripraviš na 1001 način- MAKARONI!!! Ker pa je treba naredit tudi kaj za na rutke smo po kosilu izdelovale cofke in zapestnice.

Kako sta se rodila Romeo in Julija

Veliko ljudi ne mara ponedeljkov, saj se po vikendu spet začne naporen delavnik. Noviciat Životinjsko carstvo- vrsta: ambiciozni legvan pa ob ponedeljkovih večerih kuje dobre ideje in se zabava. In tako je prišla na dan (čeprav je bila takrat zunaj že tema, v skavtski pa mraz) ideja o Romeu in Juliji.

Po hudi nevihti možganov vseh petih plazilcev, se je na tabli znašlo veliko dobrih predlogov za prešernovanje. Iskali smo nekaj norega, znanega in predvsem nam pisanega na kožo. Konkurenca je bila huda! Smrkci, Čebelica Maja, Pastirica Urška… A ker vsi ne morejo v finale, so v ožji izbor prišli Maček Muri, Madagaskar ter Romeo in Julija. Bitka je bila krvava in za mišji rep je zmagala nesmrtna tragedija.

Pisanje scenarija smo prepustili gostobesedni Katji, ki je na list spravila odlično igro. Skupaj smo jo še dodelali, Shakespearu dodali malo Prešerna in zagotavljam vam, da je nastala nepozabna uspešnica.

Ustvarjalna kapibara

LONČEK KUHAJ

Skuta z breskvami

Sestavine:

- Skuta
- Breskov kompot
- Med (po možnosti ne kostanjev)
- Limona
- Vanilijev sladkor

Priprava:

Breskve vzemi iz kompota in jih nareži na majhne koščke.
Skuto daj v posodo in zraven primešaj breskve.
Po okusu dodaj še limonin sok, polovico vanilijevega sladkorja in nekaj žlic medu.

Postrezi v skodelicah in se potrudi, da bo hrana prijetna tudi na pogled.
Dober, dober tek.

Optimistična kuna

Ta veseli dan ali VOČE najde hišo za četino zimovanje

V zakulisju VOČE
Nekoč pogovor v vodstvu čete nanese na zimovanje. »Uh, kje je še letošnje zimovanje, saj se nam sploh še nikamor ne mudi.« In tako preložimo to tematiko na bolj aktualne čase. Ko začutimo, da je sedaj že primerno, da si zagotovimo ustrezno prenočišče, začnemo z akcijo. Prek vseh možnih načinov dobivamo kontakte, iščemo, kličemo in še enkrat kličemo. »Joj, a smo že prepozni?« Po naših merilih so najboljše lokacije že zasedene. »Spet ista zgodba: spet smo prepozni. Naslednje leto bo drugače…« se vsi močno strinjamo.

Po številnem klicanju na sto različnih koncev in nenehnem prizadevanju, da bi le dobili eno hiško za četino zimovanje, se slučajno meni en večer odpre pogovor preko maila s sošolcem, ki živi na skrajno desni ali levi točki Slovenije – odvisno, kako obrneš našo kuro. Previdno ga vprašam, če imajo v njihovih lepih krajih kakšno župnišče, kočo ali kakršen koli objekt za 40 ljudi. Pravi, da imajo nekaj, kar bi bilo za nas, ampak mora nujno preverit, če je še v pravem stanju. Naslednji dan, ko me hoče poklicat, ugotovi, da so se mu izpraznile baterije od mobija, polnilec je pa pozabil v Ljubljani, kjer stanuje med tednom. In jaz že vidim, da bo sporazumevanje precej težavno. Na srečo obstajata še stacionarni telefoni in internet, tako da ob vsej raznovrstni tehnologiji komunikacija res ne more biti problematična, če samo ena vrsta odpove. Naslednje jutro se slišiva preko dobrega starega domačega telefona. Novice niso nič kaj obetavne, saj je hiša brez oskrbnika že več let, zato objekt propada. Kljub temu da je lokacija dobra, naše čete le ne moremo peljati v propadajoče prostore.

»Sem bil pa nekaj let nazaj na enem rojstnem dnevu v eni hiši, ki bi bila sigurno primerna za vas,« mi reče sošolec na koncu pogovora. Na vsak način bi nam rad priskrbel nekaj iz njegovega konca. Meni se ob tem seveda zaiskrijo oči. Lepo ga prosim, če lahko malce poizve

naokoli in dobi kakšen kontakt. Pove mi, da je ta kraj več kot 30 kilometrov oddaljen od njegovega doma in da tam nič ne pozna, vendar bo poskusil. Tedaj se zopet pojavi težava, ker ne more vklopiti mobija, v katerem ima kontakte, preko katerih bi lahko prišel do tistega, ki ga mi potrebujemo. Vseeno mi obljubi, da se bo potrudil in da mi sporoči, ko bo kaj vedel. Sredi dneva mi napiše kratek mail, da bolj slabo kaže; kliče in kliče, vendar nikogar ne dobi. Jaz še vedno upam, da bo uspelo, zato se brezskrbno odpravim na izlet na Veliko planino. Tam seveda pričakujem njegov klic, zato imam ob sebi mobi. Tokrat pa meni odpove tehnologija – mobi mi nepričakovano ugasne. Na srečo ugotovim, da se je to zgodilo samo zaradi mraza. Na toplem pride elektronika k sebi in kar naenkrat dobim klic: »Pogovarjal sem se z oskrbnikom tiste hiše. Povedal mi je, da je prostora za 40 ljudi in da lahko pridete.« Več pa nekako nisem slišala, za kar je bil očitno kriv slab signal. Čisto navdušena mu rečem, da se slišiva še enkrat zvečer, ko pridem v dolino. Pozno zvečer se res uspeva slišat. Pove mi ključne informacije od te hiše in kontakt od njenega oskrbnika. Sošolcu se seveda zelo lepo zahvalim za njegov trud in posredovanje ter obljubim, da mu sporočim, kako se bomo odločili.

Naslednje jutro pokličem oskrbnika te hiše. Ko mi gospod vse lepo počasi razloži, mi predlaga, da naj pridemo pogledat. Ker gre danes na izlet, poskušava najti drug termin. Na koncu se vseeno dogovoriva za današnji večer; gospod bo nekoliko prej zaključil svoj izlet. Kako prijazno! Opiše mi le še pot, ki sploh ni enostavna, ter se vsa srečna poslovim: »Se vidimo ob šestih!« Nato takoj razširim vesele informacije med ostale člane VOČE in napovem: »Dragi voče, dobimo se ob dveh pri meni. S seboj vzemimo opremo za sankanje. Danes je naš srečni dan!«

Na pot smo se torej podali veliko prej, zato da se nam ne bi mudilo in da bi si v miru ogledali okolico našega zimovanja. Ves čas med potjo je snežilo, zato smo na cesti doživeli marsikaj zabavnega. Med vožnjo smo tako intenzivno padli v razne debate, da je noga pozabila močneje pritiskati na plin in s takšno mero previdnosti se nam niti na zasneženem cestišču ne bi moglo nič zgoditi. Meni je vožnja v dobri družbi izredno hitro minila, čeprav je bila v resnici kar dolga. Ker nismo imeli hišne številke od iskane hiše in ker tudi na ostalih hišah ni

bilo videti številk, smo ubrali najlažji način, kako najti pravo hišo, tj. povprašati izjemno redko številne domačine (še dobro, da smo koga sploh našli). Po njihovem opisu se nam je naposled le zazdelo, da smo odkrili pravo: »Vau, kako je velika. To bo super zimovanje,« smo bili vsi navdušeni. Takoj smo poklicali oskrbnika, da smo prispeli. Medtem ko smo ga čakali, smo se zaradi močnega vetra in mraza oblekli kar v smučarsko opremo. Jaz sem se sprehodila okoli hiše in jo fotografirala. Ravno tedaj pa je mimo pripeljal rdeč avto, se po 10 metrih nenadoma vstavil, vzvratno peljal do mene in vprašal: »A ste vi mene prej klicali? Jaz sem oskrbnik Planinskega doma, ki ga iščete. A greste z mano?« Meni nič jasno: »Kaj, kako, zakaj z vami? A ni to tukaj?« »Ne, to je privatna hiša. Mi gremo pa še 1,5 kilometra naprej po poti.« »Ups, pridemo takoj za vami, samo malo počakajte.« V naslednjem trenutku je že speljal, tako da mu nismo mogli slediti. Kljub temu smo se kmalu srečali pred veliko hišo, Planinskim domom. Že prvi pogled nanj je bil zelo impresiven, ko pa smo si pogledali notranjost, smo bili kar blaženi. »Točno to smo iskali, gospod,« smo prijaznemu oskrbniku vsi enoglasno pritrdili. »Samo še za sneg morajo poskrbeti tam zgoraj,« pa bomo imeli fantastično zimovanje.

Nato smo se počasi odpravili nazaj proti domu. Ker je snežilo vse močneje, smo se vozili zelo počasi. Sneg pa nas je tako močno navdušil, da smo se na koncu zapeljali še do logaškega smučišča, kjer smo neskončno uživali na snegu. »Človek res ne potrebuje veliko, da je srečen,« smo si dejali. Imeli smo enkratne razmere, saj smo bili čisto sami na osvetljeni progi, ki jo je pokrivala mehka odeja suhega snega. Trikrat smo si že rekli, da je to zadnji spust s sanmi ali krožnikom, a še kar nismo mogli končati, dokler nas ni en klic

postavil v realnost, češ da je ura že precej pozna. Vsi srečni smo se nato le odpeljali domov.

Po tako veselem dnevu, si človek zaželi, da bi bil vsak dan takšen. A vedno ne more biti tako. Je pa treba zato najbolje izkoristiti dane okoliščine, kar nam je naročil tudi Baden Powell.

Natančna kuna

Slika1: Hiša, za katero smo mislili, da je prava za naše zimovanje, ampak ni.

Skavtski tečaj kitare na Brezovici

Ste si kdaj rekli, da bi bilo fajn znat kakšen akord prijet na kitari in zašpilat eno pesmco al pa dve? Če je odgovor JAAAA, potem zgrabite priložnost in se prijavite na mini skavtski tečaj kitare, ki ga bomo letošnjo spomlad organizirali na Brezovici.

Začetni tečaj za VV, NOPP, PP, SKVO in bivše skavte

Tale skavtski tečaj bo štartal od samega začetka, in sicer, pri kitarskih osnovah, primeren pa je tudi za tiste, ki že znate akord ali dva in bi se radi naučili kakšno novo pesmico ali pa dobili odgovore na razna kitarska vprašanja. Tečaj je ***namenjen predvsem volčičem, popotnikom in voditeljem, ter bivšim skavtom****, izvidniki in vodnice pa imate namreč namesto tega tečaja »veščine«!*

Tečaj bo potekal **ob torkih ob 18:20 do 19:50** v skavtski sobi ali v Marijinem domu. Zajemal bo 8 srečanj po urco in pol. Kaj potrebujete? Kitaro (če jo nimate, si jo sposodite), trzalico in pa še en vic na vajo! ☺

Potrebno se bo predhodno prijaviti, da vidimo, če je sploh interes in koliko ga je. **Prijavite pa se Barbari Seničar (041 910 151, barbara.senicar) do nedelje 15. februarja 2009.** Ob prijavi bomo pobirali po **5€ akontacije** za resnost → tisti, ki boste pridno prišli na vse vaje, dobite na koncu tečaja še pesmarico v vrednosti akontacije. Če tečaj odpade, zaradi premalo prijav, se seveda denar vrne.

Vaje:

1. 17. februar 2009 – od 18:20 do 19:50 v skavtski sobi
2. 3. marec 2009 – v skavtski sobi
3. 10. marec 2009 – v Marijinem domu
4. 17. marec 2009 – v skavtski sobi
5. 24. marec 2009 – v Marijinem domu
6. 31. marec 2009 – v Marijinem domu
   3. april 2009 – Nastop v Brezovški cerkvi
7. 7. april 2009 – v skavtski sobi
8. 14. april 2009 – v Marijinem domu
   26. april 2009 – Zaključek tečaja na obljubah 2009! ☺

*Če pride do sprememb vaj pri datumu ali prostoru zaradi višjih sil – boste o tem obveščeni dovolj

»KROHOT V DŽUNGLI«

Naši volčiči že vejo, da se v džungli veliko dogaja; da je polna skrivnosti, straha, pa tudi raznih smešnih vragolij. Naj vam zaupam nekaj takšnih, ki vas bodo spravili smeh?!

Slon Hati si je v džungli našel slonico in bila sta močno zaljubljena drug v drugega. Držeč se za rilca, sta se sprehajala med visokimi drevesi. Nenadoma se ona ustavi, ga pogleda in reče:
"Ti, ali me res ne vlečeš za nos?"

Ko je bil ježek Iki še majhen se je izgubil v puščavi. Ko se je zaletel v kaktus je vprašal:
"Si ti, mama?"

Nekoč pred davnimi časi, je šla Rdeča kapica skozi džunglo, v rokah pa je nosila košarico. Naenkrat je izza grma slišala globok glas Širkana:
"Stoj! Kaj imaš v košarici?"
"Babici nesem potičko ?"
"Kaj še imaš?"
"Nekaj sadja za babico ?"
"Imaš še kaj?"
"Ja, imam tudi salamo za mojo babico."
"Ali toaletnega papirja nimaš?"

V vasi, kjer so živeli ljudje, sta se dva prašiča sprehajala med hišami. Ko gresta mimo mesnice je eden začudeno vzkliknil:
"Poglej te nore ljudi! Mislijo, da potrebujemo rezervne dele!"

Mravlja se je sprehajala po pašniku, kjer so se pasli bivoli. Eden izmed bivolov je ravno na mravljo spustil drek. Dve uri je potrebovala, da se je izkopala iz njega, nazadnje pa je rekla:
"Pa ravno na oči!"

Petelin v vasi pride z nojevim jajcem do svojih kokoši reče:
"Dekleta, poglejte! Nočem se pritoževati, a le poglejte, kaj dela konkurenca!"

Na prigovarjanje prijateljev sta se poročila mravlja in Hatijev prijatelj, slon. Toda že na poročno noč je slona zadel srčni infarkt.
"To življenje je pa res kruto!" je zavzdihnila mravljica. Pet minut zabave in zdaj naj celo življenje kopljem grob za moža!"

Čil je lovil svoj plen. Tokrat je pograbil miš in se dvignil visoko nad džunglo:
"Kako visoko pa sva?" ga vpraša miš.
"Okoli 1500 metrov!"
"Potem pa pazi, da se nama ne bo kaj zgodilo!"

IZUSTEK

Med pisanjem scenarija za Prešernovanje razmišljamo, če bi vključili Petra Čepona v našo "prefinjeno" oddajo:
Janez H se ne strinja,: Dej, ne mormo tko.
Janez K: Hozjan, časi se spreminjajo, Nasilje je potrebno!

KAJ SE BO DOGAJALO V OJ?

Zimovanja v stegu Ostrorogi Jelen

VV :	13. februar – 15. februar 2009
IV:	20. februar – 23. februar 2009
NOPP:	20. februar – 24. februar 2009
PP:	26. februar – 1. marec 2009

Obljube:	25. – 26. april 2009
Skavtski ples »Dej sukn me«:	8. maj 2009
Divja Jaga:	9. – 10. maj 2009
Srečanje družin:	24. maj 2009

Poletni tabori v stegu Ostrorogi Jelen

VV:	avgust 2009 (točen datum bo še sporočen)
IV:	8. avgust – 18. avgust 2009
NOPP:	julij ali avgust 2009 (še v dogovoru)
PP:	julij 2009 (točen datum bo še sporočen)
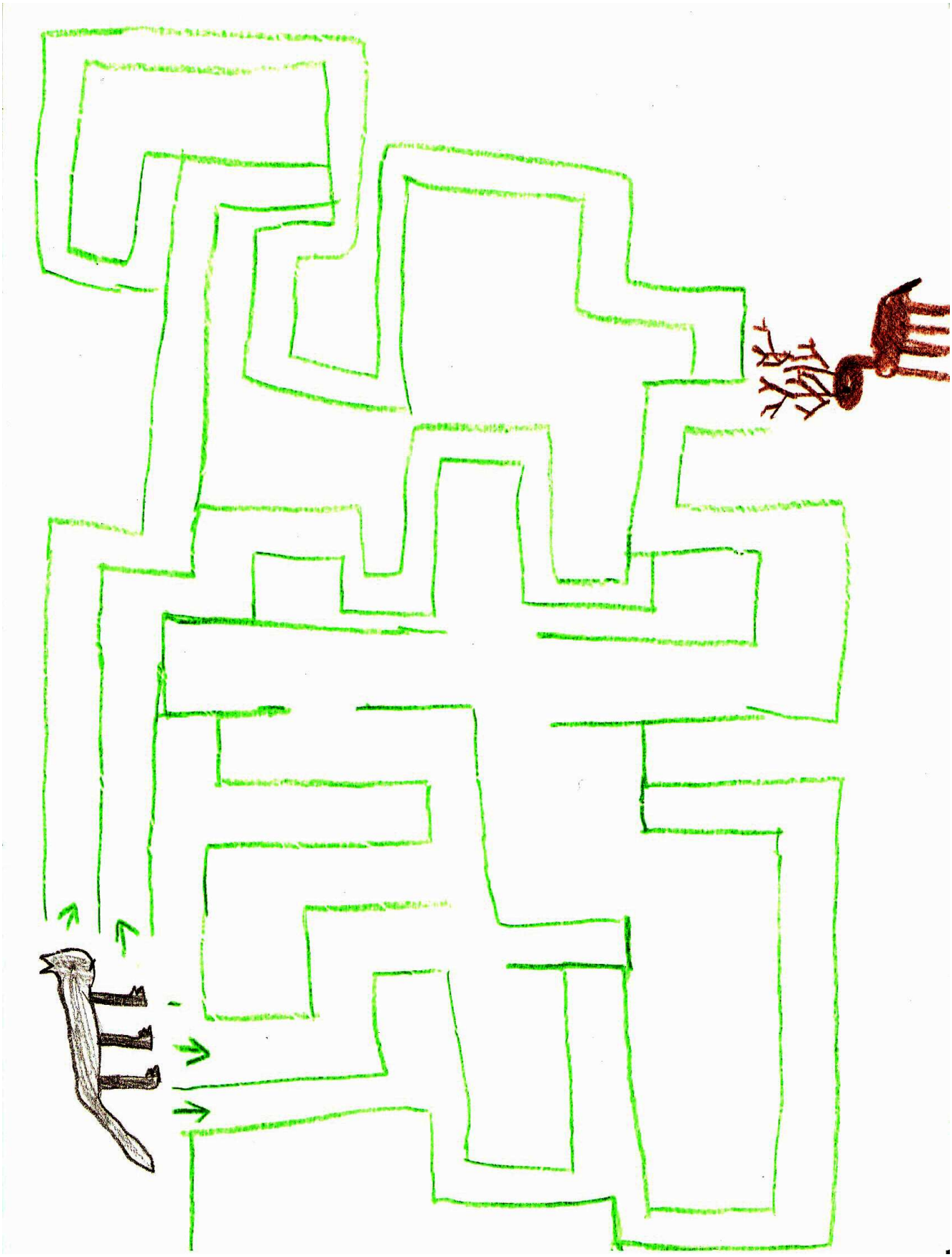
ZA BISTRE VOLČJE GLAVE